

L'elegància del verd i el blau (crepuscular)

Verd i Blau, diumenge al Viaveu de Sant Julià de Ramis Foto: X.C.

Vic Moliner (Banyoles, 1988) és un músic entusiasta que sap transmetre el seu entusiasme al públic. Diumenge al vespre, en un entorn tan màgic com el del jaciment arqueològic de la muntanya de Sant Julià de Ramis, Moliner va actuar amb el seu grup, Verd i Blau, dins del cicle Viaveu

[<http://www.facebook.com/pages/Via-Veu-Sant-Julià-de-Ramis/1519650118258503>], i va presentar moltes cançons subratllant la importància que tenien per a ell, per la situació en què van ser creades o altres factors molt personals que demostren una gran implicació amb la música com a llenguatge emocional.

Amb les restes del Castellum Fractum al darrere, un cel impressionant amb totes les tonalitats del capvespre al damunt i un

públic molt variat al davant, inclosos nens i gossos voltant lliurement pel recinte obert, Verd i Blau va obrir la vetllada amb diverses cançons del seu segon disc, Potser, A tots vosaltres, Trens perduts i Tocar l'horitzó, el tema que dona nom al disc i que el grup va començar amb tots els components abraçant el contrabaix de Moliner, alternat durant el concert amb el baix elèctric. Completen l'equip Adrià Plana (guitarra), Xavi Torres (teclats), Andreu Moreno (bateria) i Judit Neddermann, una de les millors veus que es poden escoltar ara mateix a Catalunya, amb disc propi recent que la mateixa setmana va presentar a Girona i a l'Interludi de Calonge. Una vocalista molt elegant en tots els sentits, que va sortir a escena vestida de verd i blau.

El concert va continuar amb cançons dels dos discos del grup, incloses algunes versions força singulars de Ben Harper (Forever) i de la banda nord-americana The Wood Brothers (Blue and green: blau i verd), amb cites lliures de Smells like teen spirit de Nirvana en homenatge al grunge. Va ser gairebé l'únic moment de distorsió en un concert en què van predominar les melodies delicades d'aromes pop i ànima jazzística: un combinat gairebé únic a casa nostra que converteix Verd i Blau en Un fràgil corall –com la cançó i “manifest artístic” que titula el seu primer disc–, una espècie rara i preciosa que cal protegir. El cicle Viaveu s'acaba diumenge vinent amb Joana Serrat i Mariona Castillo (21 h, 10 euros).

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/764992-lelegancia-del-verd-i-el-blau-crepuscular.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss